

SCHRIFTMEDITATIE

"Het verlorene zal Ik zoeken" (Ezechiël:34:16)

Er is een oordeel uitgesproken over de herders van Israël. Een Godsoordeel. De leiders van het volk hebben het volk verleid en misleid. In hun doen en laten waren het slachters en eters. Zwakke en ellendige schapen werden weggedrongen. Naar het oordeel van de leiders was het volk er voor de herder.

Naar het oordeel van God werd Israël verstrooid over de aarde. Het wild gedierte deed zich tegoed aan hun vlees. Leiders en verleiden staan schuldig in het oordeel van God. Niemand kan zijn broeder verlossen. Integendeel... door de verachting van God en Zijn Gebod is de mens de wolf van zijn medemens. Zal de Heere nu niet meer genadig zijn voortaan? Zullen Zijn beloftenissen eeuwig haar vervulling missen? Zal geslacht op geslacht verzinken in de dood?

Wat hebben wij toch gedaan? Wij hebben God tegengestaan. Onze grote Leidsman verlaten. Onszelf en de duivel toegevalen. Laten we toch ophouden te spreken over onze mogelijkheden. Bij ons zijn alleen onmogelijkheden. Maar in God, Die rijk is in barmhartigheid, zijn de mogelijkheden. Hij heeft hart voor Zijn schapen. Door de Geest van Christus ziet Ezechiël een heilrijke toekomst. God zal een Plant van Naam verwekken. Hij zal voor een enige Herder zorgen. Het verlorene zal Hij zoeken. Hoe zal dat zijn? God is groot in de woonstede van Zijn heiligheid. Wie zal bestaan voor Zijn hoge majesteit? Jesaja sprak: "Wee mijner, daar ik een man van onreine lippen ben... ik verga.

En wij?? Wij zijn zo diep verloren en verstoken. Het leven hebben we verloren. Nu bloeien we uit onze giftige grond tot vruchten van de dood. De breuk is onoverbrugbaar en de plaag is dodelijk. Nee.. het heil ligt buiten onze

gezichtskring. Nooit zal een scheutje van heil kunnen ontspruiten uit onze verdorven grond. HET VERLORENE.... Zou er iemand zijn die ons mist? Zou er iemand zijn, in de hemel of op de aarde, die ons kwijt is en toch het verlorene niet kwijt wil?? Rondom verloren. Niet per ongeluk. Niet onbewust. Integendeel... het dacht ons goed God te verlaten. In dat verlaten kwam de dood openbaar. Schrik in het geweten...naaktheid...verlorenheid.

"Waar zijt gij?" Zo roept God tot de verlorenen. Waarom zie Ik u niets als blijde kinderen voor Mijn aangezicht? Hoe zijt gij zo verloren?

Groot is het wonder van de zoekende liefde van God. "Wij geloven dat onze goede God, door Zijn wonderlijke wijsheid en goedheid, ziende, dat zich de mens also in de lichamelijke en geestelijke dood geworpen. en geheel ellendig gemaakt had, Zichzelf begeven heeft om hem te zoeken, toen hij al bevende voor Hem vlood, en heeft hem getroost, belovende hem Zijn Zoon te geven, die worden zou uit een vrouw, om de kop der slang te vermorzelen, en hem gelukzalig te maken". (art.17)

De mens wil van Hem af... wil Hem kwijt. Maar God wil die mens niet kwijt. Hij wil er niet van af. Een volk wil Hij.. een volk dat verloren is... een Goddeloos volk... een stervend volk... een vijandig volk... een dwaas volk... een krankzinnig volk.

Wat moet God met zo'n volk beginnen? Hoe kan Hij bij dat volk komen? Zal het vuur bij doornen vertoeven zonder de doornen te verteren? Zal het dorre stro blijven liggen als de storm opsteekt?

"HET verlorene zal Ik ZOEKEN".

"Zoeken", ja, 't is zo ver weg--- zo eindeloos ver. Het laat zich zomaar niet vinden. Diep steekt het in de modder.

Het wonder: „Hiertoe is de Zoon van God in de wereld gekomen." God uit God en Licht uit Licht. Hij trekt onze verlorenheid aan. Ons vlees en bloed neemt Hij aan. O Herder Isra-

ëls. U begaf Zich in de verlorenheid van ons vlees. U werd tot een ontzaglijke verlorenheid. U had geen zonde gekend of gedaan. Maar het verlorene steekt zo diep in de boze grond. Herder Israëls..om dat verlorene te zoeken ging U de weg van de verlorenheid. Donker en onbegaanbaar was de weg. Toch liep U als een Held het duistere pad. Doornen en distelen verwondden U de voeten. Boven U werd de hemel zwart van wolken. Eerlijke Vinder wilde U zijn. U wilde recht en waarheid. U wilde de deugden van Uw Vader opluisteren. Daarom ging U de weg en dronk uit de beek. Op de weg ontmoet U de verlorenen..melaatsen.. blinden..kreupelen..bezetenen..onreinen.. eigengerechtigden..armen..doden. U herkent Uw schapen. U zoekt hen op. U spreekt hen toe. U trekt hen uit de kuil. Maar hoe harder U werkt, hoe dieper zinken Uw voeten. Het zwaard ontwaakt tegen U.

'k Heb Mijn tranen onder 't klagen,
Tot Mijn spijze dag en nacht.
Daar Mij spotters durven vragen:
Waar is God, dien Gij verwacht?

God zoekt in Christus het verlorene."Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het Woord der verzoening onder ons opgericht." Dat heeft Hem alles gekost, Zijn bloed, Zijn leven. En wij hebben mede Zijn verlorenheid bereid. "Ik ben Mijn broeders vreemd geworden, en onbekend aan Mijns moeders kinderen. De smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen."

"Het verlorene zal Hij zoeken.."

Wij zijn ontmaskerd, Heere.Hoe zeer ontaard Bleek 'd een een wolf den ander keer op keer; Straks slaat weer 'd een den ander rawlings neer:

We gaan ten onder, als 'G ons niet bewaart.

We zetten alles nu op éne kaart;
Zeewaardig is ons schip al lang niet meer;
Als 't noodweer losbarst, baat ons geen ver-
weer.
't Wordt een verdoemd' en uitzichtloze vaart.
Doe ons geloven dat wij zijn verloren,
Maar ook dat Gij verloor'nen hebt verkoren
Om als de wereld voor hen zal vergaan
Aan Uwe kust herboren op te staan.
Dat 'w ons dan blind'lings aan U overgeven:
't Zij dood of leven- 't is met U om 't even.
A.W.

Advent. Hij komt. Hij is gekomen. Hij is de
komende. En komende in de wereld heeft Hij
vrede verkondigd. Waar Hij zoekt verbleekt
het gezochte. Waar Hij zoekt komt iets van
de verlorenheid onzer zielen openbaar. Onder
Zijn blik vergaat de waardigheid van de mens.
Zondaren maakt Hij zalig. Hij zoekt zondaren.
Waar Hij zoekt, worden wij zondaren in de er-
kennis van ons verloren zijn.

Wie is verloren?

Wie kan niet uitkomen uit de kuil?

Wie is gebonden met boeien en banden?

Wie staat of ligt op de doodgelopen weg?

Wie wordt bedreigd met de vrees van de dood?

Wie ziet zijn einde naderen?

Zal iemand u zoeken? Zult u iemand ontmoeten
die er alles van weet? Iemand, die de verlo-
renheid zelf is ingegaan? Ziet, dat is de
Zoon van God..dat is de Zoon des mensen.

Hij is gekomen en heeft onder ons gewoond.

Zult ge uzelf uitsluiten daar God u nog niet
uitgesloten heeft? Of verwerpt u de waarheid
welke getuigt van onze verlorenheid? Zijn wij
te goed om verloren te gaan? Te slecht om be-
houden te worden?

"EN HET VERLORENE ZAL HIJ ZOEKEN."

Hij draagt u en uw last. Hij zoekt en vindt.

Jezus vóór, wij achteraan,
Dan zal alles zeker gaan.

Jezus Koning, die regeert,
Die Godlozen waarheid leert.
Jezus liefde. Hij alleen,
Hij heeft lief een krukkebeen.
Jezus Uw geloof is rein;
Dat verdrijft al mijn venijn.

Uwe heiligheid zo klaar
Is de mijne, wonderbaar.

Gij zijt blank, ik als een moor,
Die zijn heiligheid verloor.
Die toch niets dan zonden heeft;
Maar, verheugd, dat Gij maar leeft,
Daarom juich ik; Jezus leeft,
Die aan doden 't leven geeft. B.

Lezers...God geve ons een levende verwachting
midden in de dood. Want Hij zoekt het verlorene.

D.C.O.

oo00oo